PSALTERIUM POENITENTIALE,

Pad er

ÞRURAR Psalltare.

Þñehalldande pad hellsta sem hlijder til Uppvakningar, Under-Bvnings, Fraũkvæmdar og Avaxtar sañrar Ædrunar.

Selst 4. Fisk.

Prycktur a Hoolum i Hialltadal, Af Petre Joons Syne, 1775.

Psalm. XXV. v. 11.

Fyrir þíjns Nafns Sakir, DRottinn! Vertu Líknsamur Synd minni, hver ad er mikil!

Luc XVIII. v. 13.

Gud! Vert þu mier Syndugum Líknsamur!

Psalm. CXIX. v. 176.

DROTTinn! Eg em so sem Villtur og Fortapadur Saudur! Leita þu ad þíjnum Þioon!

1. Psalmur.

Uñ þad, Hvørsu skadlegt ad sie Mannsins Andvaraleyse.

Ton, Upp upp mijn Sal og allt mitt Gied, etc.

UPP upp mijn Sal, og adgiæt nu, Illsku sem framed hefur þu, Good-lyndum þijnum Gude moot; Gior nu uñ sijder Yfirboot.

2. Vid høfum DRottne viked fra, vid høfum Heimeñ stundad a, vid høfum sijst hiat vondu sneidt, vid høfum Gud til Hefnda reitt.

3. So sem daglega syndgum vier, saurugt og breiskt þvi Holldeder, eins ad daglega Ydran hrein, optur ad bæta Synda-Mein.

4. Hellst er þeim Þorf ad huxa um̃ slijkt, sem hafa stoorar Synder drijgt, Samvitsku fleckad, Salu deydt, og sig Fordœming yfirleidt.

5. Jþeirra Tolu eiñ eg er, eyk-ur þad stoora Blygdan mier, þvi mai eg lijda þwnga Pijn, þessu velldur nu Syndenn mijn.

6. Hun allañ Sooma hindrar mest, hun verkar Saalar Meineñ flest, hun hrygger Engla Himnum a, hun er vest þockud Gude hia.

7. Eñ þar lioost fyrir liggur mier, loksins adkomeñ hvar eg er, Ydran eg gisra aptur vil; O DRotteñ! gief mier Naad þar til.

8. Hun i frau Voda hialpar mest, hun verkar Saalar Giædeñ flest, hun gledur Engla Himnum a, hun er best meteñ Gude hia.

9. Hverttveggia þetta i Huga mier,

mier, hefeg ætlett ad leida hier, so mier til Lærdooms þiene þad, sem þiakar tijdum Syndenn ad.

10. O JESU! GJef MJer ANda þiñ, UPPlys Og HELga SKJLNing Miñ! So þad Eg HJer Uñ þEYNkia Fer, þJer Sie DYRDlegt, Eñ NYTsamt Mier!

11. Sianum i Fyrstu Saal miin blijd, sett medañ stendur Nadar-Tijd, hvad þvi velldur, ad Vilieñ Mañs, vijkur af Bode Skaparans.

12. Uppruna Syndeñ er þar til, Ordsoki Fyrstu, þad eg skil: Endurfædingar Edled samt, Aræde heñar setur Skamt.

13. Eingeñ Fordæming er a þeim, (eñ þo þeir life hier i Heim) sem ad med JEsu eru eitt, og illt

ei vilia giora neitt.

14. Andvaraleysed er til sañs,
allra stærsta Fordiorfun Mañs,
þa hañ til DRotteñs hurar lijtt,
vid Hollds Gialijse leikur blijdt.

15. Aude Guds vijkur ofs i
fra, andlegu Strijde liñer þar,
andlegt so missum Edle vier, and-
lega daud þa Saleñ er.

16. Sa sem i diupum Svef-
ne var, sier peynkte ei granda mun-
de par, hefur þo tijdum vaknad vid,
Værdar snogglega rofeñ Grid.

17. Hellst eru Dæmenn hier
uppa, Holophernes og Sissera,
er feingu loks i einum Blund, D-
forvarandes Dauda-Stund.

18. I stoorre Hættu eins er sa,
Uggleysis Kodda fesur a, Saalar
vesolum Dauda deyr, DRottne ei
lifer framar meir.

19. Eins

19. Eins verdur Holdsins Fijsn
ofs flæa, sem fordum reindist Dali
la, i hennar Skauti Samson svaf,
enn sarra Neyd þo hlaut þar af.
20. Vakna þu upp sin sefur sætt:
So fær Guds Andi hier um̃ rædt;
Og vijk af Daudans diu̇num Stig,
O Rottinn mun þa upplijsa þig.
21. Vakid og bidied, Sveinum
sijn, sagdi JEsus, þa gallt hann
mijn, so ecki i Freistni fallid þier:
Fram̃ er eins Þorf ad taka mier.
22. Ei skeitir Folk mitt Ordum
mijn, Andvaralaust i Hegdan sijn;
Fyrir þa Skuld eg forliet þad, i
fraleitt Sinni: O Rottinn kvad.
23. Høfdingi sa sem hellst vill
Vakt, ad Her Fiandmanna giefur
Akt, sijfellt god Vopn og Bryniu
ber, i Bardaganum stirkur er.
24. Vier høfum ei vid Hold og

Blood, ad heya Stiriolld, Bornum good! Helldur vid Strijds-Hofdingia hann, sem Heimsins drottnar vijdt uñ Rann.

25. Hann geingur krijng sem graudugt Lioon, ad giora christnum Salar Tioon, sannlega maa eg segia af þvi; Su er mier Hugsun hvern Dag nij.

26. Andvaralaus eg ana hier; Andvara, DRottinn! haf aa mier; Andskotinn mun ei orka þa, andlegu mijnu Fiori ad nan.

27. J fraleitt Stiñi alldrei mig, yfirgief hier, eg beidi þig; Eñ sijdann veit uñ Eilijfd mier, Andvaralausa Dijrd hian þier, Amen

2. Psalmur.

Uñ þad, hversu vidurstyggileg ad Syndinn sie, og hvad mikid Jllt hun epter sig leide. Ten,

Ton, Adams Barn! Synd þijn so var stoor.

O! hvad Synd Manſins saurug er, sem fraunkvæmist at Jordu hier, i Hadir upp þo stijgur; Hun veldur þvi, ad Vopnlaus Mañ, i Val Hormunga blodugañ, fellur til fulls D-vijgur; Elskara verstutleikur sijn, Inndæli Salar þar vid dvijn, eñ allskyns Eymdoss meidir: Þo er Guds Reidi þijngsta Bol, og þungleg Fordæmingar Kvol, er hun eptir sig leidir.

2. Hun hefur morgum Helsor veitt; Hun fieck Sodoma loksins eydt; Hun Josephs Brædr hrelldi; Hun rak Guds Foolk i Herleiding: Hun steipti Saul i Drvænting: Hun David fullskioott felldi: Hun Achitophel heimgia nam: Hun Chore, deyddi og Abiram; Hun A-

chans Æru tijndi: Hun Smæ-
Børn spottsk i Helitt reif; Hun
Brudkaups-Giest i Myrkur dreif:
Hun Christ aa Krossi pijndi.

4. Ærugyrnd Satan Dfall
bioo, Eyu Forvitninn svipti Roo,
Hollds-Fijsninn Heimi dreckti:
Einfelldninn Samsons olli Ne-
yd; Dfdryckiañ Holophernis De-
yd; Blood-Skömminn Aññon bleck-
ti: Of-traustid Petur villa vann:
Vellyst og Prackt hiñ rijka Mañ:
Pharao Forsid deyddi; Svikinn
ill Judam særdu mest; Seba fieck
Upphlaups Gioldinn verst: Ham-
an Vols Heidri sneiddi.

4. Herodi giordi Hrokiñ Tion;
Hardydgiñ batt hiñ vonda Pion:
Høfudsmañ Vantrw villti: Bak-
mælgiñ Doeg bleckia nam: blinda
ried Galdur Elimam; Nijdskañ

mest

mest Nabal spillti: Afguds fieck Dijrkum Aaron meidt, Og Ananiam Lijginn deydt: Hefudar-Gied Cain hriandi: Hand-Yrdinn Michols lægdu Lund: Letiñ drap pañ sem groof sitt Pund: Svall tijnda Soninn piandi.

5. Uñ heñar Krapt og Edlis-Art, Andi Guds talar næsta hart, sialfur i Ordi sijnu: Hønd DRottins stutt ei ordiñ er, ydur Fulltingi ad veita hier, i hverskyns Hanska og Pijnu: Eñ ydar Misgiørd orka man, ydur ad skilia Gudi fra: Velferd er pa i Vedi, pvi illur kiemur Andi par, sem adur fyrri DRottiñ var, so sem ad Saul Kong skiedi.

6. Sijst Lios vid Myrkur Samlag a, so kañ ei DRottni pocknast sa, sem Myrkra Verkinn vinnur,

Afsokun hofum einga vier: Allt hanns Riettlæti fordæmer, Illt sem hann a oss finnur: Ef oll vor Goodverk eru lijk, eirnrar Blood-fiwkrar Kviñu Flijk, Syndiñ mun fijdur skarta: Hafa þvi undann hennar Pijn, heilagir Meñi Barnum sijn, grautandi giort ad kvarta.

7. O! gior þvi, Saul mijn! Yfirboot, Eggsiñ er sett vid Triesins Root, sem er Guds Reidiñ rietta: Hvert Trie sem ei þañ Avext ber, ædstum sem DRottni þægur er, Hefndar skal Hægg a detta: I Himna Borg þvi eckert man, inngaanga þad sem Kann er a: Enn vid optlega fellum. Blood-Læker, JEsu blijde! þijn, bid eg Samvitsku hreinse mijn, af Illsku-Verkum ollum, Amen.

3. Pf.

3. Psalmur.

Um það, hversu Syndin sie Ordsök allrar Olucku, og leidi ætijd Straffid eptir sig.

Ton, Fadir vor sem ert á Himnum ert.

SJaunum nu framar, Salamijn, sarri hvad velldur Andar Pijn, Eckert annad en Misgiord Manns, en mooti Bodum Skaparans, Ollir hun sijfeldt allri hier, Olucku sem á Jordu skier.

2. Adur en Bod Guds Adam braut, ei hina minnstu kiendi Praut, En sem hann neytti af þvi Trie, er DRottinn honum bannade, Eymdar og Daudans olli sier, Olucku peirrar gioldum vier.

3. Amalechs þa hid feita Fie, hutti Saul med sier lifande, Sa-

miel kom med Sverinn fiioot,
Syndgast hefur þu DRottni mjo-
ot, Bodum hans fyrst þu burt-fle-
igder, burtkastad eins hũ hefr þier.

4. David þa hendti Hoor og
Mord, Til hans bar Nathan Dr-
ottins Ord, Þu fialfur ert hinn
sami Mañ, er Saudnum rændir
Fantækann, Uriam fiecksi med Fl-
ærdum deydt, og Frw hans Æru
sinni sneidt.

5. Af því ad giørdir þetta þu,
Þa heyr hvad DRottiñ talar nu:
Olucka, Bloodskømñ, Eymd og
Pijn, uppkvikna skal i Hwsi þijn,
So allir viti ad eg er sañ, sem Ill-
sku-Verk ei lijda man.

6. Saal mijn, vid meigum sian
hier af, Syndina DRottiñ fyrir-
gaf, i heñi so ei David doo, Dundi
yfir hañ Straffid þo, eptir Guds

Hiar-

Hiarta vijst hañ var, Vondskann þo krasdi Hegningar.

7. Moyses fiell i Freistni þa, flioott med Staf sijnum giordi slag, a Hellu tvisvar Horeb i, hønum ei leifdi DRottinn þvi, inn i Canaans koma Ramm, Kiær var þo Gudi sijnum hann.

8. Opt hef eg JEsu! angrust þad, er þu hefur mier forbannad, Eñ hvad þu ræntir ecki hier, ad fullu borgad var af þier, Nog mier til Lijknar laukst þu Giallds, laus er eg þvi vid Satans Valld.

9. Jafnañ uñ mig þad janta mun, jeg er ad vijsu Prælliñ sar, sem visse giorla Vilian þinn, Viliann þo fremur giordi eg miñ, Hef eg þvi forþient Høggiñ morg, Herra Gud veit mier Lijkn og Biorg.

10. I Synd eg David samlijkest,

est, Jan, Siosallt stærri hef eg Brest, eñ Ydran Davids ecki hier, eptir Glæpina fiñst hiar mier, Hesudar Siosallda Hyrting þijn, hefur þvi forþient Syndiñ mijn.

11. DRottinn ei gack i Doom vid mig, daglega þo eg moodgi þig, Reffsa mier ecki i Reidi þijn, ranglatum, fyrir JEsu Pijn! Helvitis biturt Hesudar-Bal, hegna lat alldrei minni Sal!

12. D! hversu opt þad hendir sig, ad hastarlega eg forgrijp mig, og efa strax uñ Almatt þinn, þa eisie jardnesk Medsolinn, Utelyk mig þo ecki fra, ædstu Canaan Himnum a.

13. Nær sem þu HErra i Heimi hier, hegna til-neydist sekum mier, Midt i Neydiñi miñstu a, Myskunsemd þijna, DRottiñ þa!

so

so Hefndar giorvoll Hyrting hijn,
Heilsubot verdi Salu minn, Amn.

4. Psalmur.

Um pad, hvar fyrir Gud, sem so hatar Syndina, hindrar ei vondar Giordir, og liidur ad jafnvel hans Born hrapi i soddann Olucku.

Lou, Lausuarans Læriſveinar.

1. NN vil eg Gud minn blijda,
Efnid hugleida mitt: Pvi
DRottin pad vill lijda, ad
pu so fellur tijdt, i Freistni, Far og
Synd? Pvi man Andskotinn æda,
med Akiefd Furdu skiæda, uppa
Guds eiginn Mynd?

2. Gud er po Ordsok eigi, til Avirdinga Manns, og hier a illum Vegi, ei stiorna Radinn hanns;
En Syndin er so rijk, Andskotin

ad-

adblaſandi, og Holldid tilteigandi; Dvæg er Adſokn ſlijk.

3. Hafa þeſs vegna hraſad, hellſtu Guds Aſtviner, i Freiſtni tijdum flaſad, og framed Stoor-Synder, enn ſtrax þo ad ſier gæd; ſarlega Glæpi grætid, Gisrdum vondum af-lætid, og feingid aptur Nad.

4. Af ſeddann Synda-Fellum, (ſiv Grein hier nu mun ſkijrd), ſem odrum Hlutum ollum, vtleidir ſijna Dijrd, Alhagur godur Gud, ollu kann uñ ad breita, og af þvi Farſælld veita, hañs Milldinn hableſsud.

5. Þvi fleiri er Kvittun kiooſa, Kongi jardneſkum hia, þvi meira Meñ hañs hroſa, Myſkunar-Verkum þa; Hellſt a Gud Heidur þañ: Þvi meir hañ þier uppgiefr,

Þvi

þvi fremur Skylldañ krefur, ad þijser aptur hañ.

6. Þvi meir sem Þiooneñ matte, þiakast i siñe Lund, fraũgreida fyrst hañ atte, full Tiju Þusund Þund; Þvi stærre Nad var þad, ad HErrañ Skulld þa alla, i Svip liet nidur falla, þa hiñ uñ Bidlund bad.

7. Hier uppa so fraũsetur, Sonur Guds Dæmed eñ; Hofdinge (hvers hañ gietur) hafde tvo Skullda-Meñ; Eñ sa uam elska meir, er meira atte ad giallda, eñ fyrir Nad margfallda, þo bader kvitteſt þeir.

8. Ef Neyd ei nein vill beigia, Natturu Styrkleik Mañs, eingeñ kañ af ad seigia, Agiæte Læknarans: Hirder vid Hiardar-Beit, ef Saudnum eingum tijner, ei

held-

helldur mikla sijner, Arvekne i Epterleit.

9. Frægd man pad fremur heita, falleñ ad reisa Mañ, eñ til pess Adstod veita, ad ecke dette hann; Pvi Kong eirn kostar meir, aptur sitt wt ad heria, eñ Dvinum ad veria, pad epter sækia peir.

10. Ef DRotteñ eige kyñe, af illu gott ad sa, Andskoteñ undañ kyñe, optar Guds Bornum pan: Eñ hañs ei Dijrdeñ dvijn: Sem Joseph sialfur fordum, sagde med liosum Ordum, brotlegum Brædrum sijn.

11. Hug ydar Hatur kreinkte, Heipt til mijn barud pier, enn Drotteñ allt pad peinkte, til ÆRu og Sooma mier, ottest nu ecke neitt; Hann pvi til Hialpar ydur, hijngad mig sende nidur, gisrvallt

er

er Bol uñbreitt.

12. Par nærst Gud þier tilbender, þess skalltu giæta med, ef ad þig Dsall hender, sem eivid fær þu sied; Hvad duglaus þu ert þa, ef hñ þig yfirgiefur, eingar þu Varner hefur, nær Synd þig sæker at.

13. Þu skyllder þar af læra, ad þeckia hvor þu ert, og ei þig ofmiog stæra, þo odrum fremur siert; Allt samañ er þad lied; Hvad þier gaf Herrans Kraptur, hañ gietur teked aptur, ef þu fer illa med.

14. Í Hrosun hier ad falla, helld eg sie Speigell sat, uppsettur fyrir alla, so ad þeir meige sia, hvad hætt i Heime sie, ef Gud sinn Anda tekur, og Mañeñ fra sier rekur, i sorglegt Sialfræde.

15. Pad Gott sem hafde eg þeiged, þralega, DRotteñ kiær, ualeik

aleit eg sem mitt eiged, þa Audnañ var mier nær, eñ giørde ad gleyma þier; Þo burtu þu nu svipter, þvi sem mier adur skipter, maklega mig þad skier.

16. Þo Syndeñ særi mig bleke, sijfellt i Heime hier, O! Drotteñ! tak þo ecke, Anda þiñ burt frat mier; Leid mig an Lijfsins Veg: Allt hvad eg an og hefe, alleina Dijrd þier giefe, medañ hier mædest eg.

17. Synd mijn er Sande fleire, og so til afskapleg: Þo er þijn Myskun meire, miñ HErra! þad veit eg: Þa særer Sorg og Pijn: Veit mier þvi vel ad trwa, eñ virdst til goods ad snwa, Olucku allre mijn.

18. Fyrst þu, miñ Gud! Forlætur, særlega Glæpe mier, aptur so miklar Mætur, mig lætt þu hafa

a

an þier: Vertu mijn Vernd og Hlijf, þier vil eg Packer greida, og þijna Dijrd vtbreida, æ medann endest Lijf.

19. Í Þridiu Grein þess giætt er, Gud lijdur Hrøsum Manns, ad þu þig endurbætter, og fordest Vijteñ hans, Ó Rottne so packer þijdt, ad þu ert eñ Ómeiddur, og af hans Hende leiddur, hijngad til harla blijdt.

20. Þad illt sem adra hender, Ó Gud! lat fordast mig, og hura hvar vid lender, ef hleip eg þeirra Stig: Þvi morg er Æfeñ Manns: Virdstu miñ Gang ad greida, gisr mig uñ sijder leida, hiedañ til Himna-Ranns, Amen.

5. Psalmur.

Uñ

Uñ þad, Hversu eiñ falleñ Madur kann ecke af eigeñ Mætte upp ad standa og giora saña Ydran.

Ton, Hærste Gud HErra millde, etc.

1. Raunveiges, Saal mijn! sianum, sanna þa Mæla-Greiñ, ad vid ei erkad saum, andleg ad græda Mein, af ockar eigenn Mætte, edur til Lids ad naa, nema Gud Bøl þad bætte, med blijdum Naadar-Hætte, nær hønum føllum fraa.

2. Lijkt eins og Lijked snauda, lijfgad ei gietur sig, eg kañ af Andar-Dauda, ei helldur vekia mig; Hægt er til Reide ad reita, riettlautañ DRotteñ mier, eñ Lijknar aptur leita, og Lasta Sidnum breita, eg kann ei orka hier.

3. David þa Dygdum tapte, og DRottne vieck i fraa, af sijnum eigenn

eñ Krapte, upp gat ei stabed þa: Til hanns þvi HErrañ senda, heilagann Spamann ried, sem hønum brædt nam benda, og burt frat Jllu venda, siñ Glæp þa fieck hann fied.

4. Aumlega eins þa Petur, afsoor Lausnara sinn, Ord Guds ei uñ þad gietur, ad bæri vota Kinn, fyrr enn Frelsarinn mætur, fieck til hanns Augum rennt; Þa strax hañ Glæpi græti, og galiñ Hoop forlætur, sem hønum so var bendt.

5. Sa Karar-Veikinn vasdi, vid Dijkid Bethesda, hiñ minnsta Krapt ei hafdi, Heilsuboot þar ad nam; Þa Engill Guds þad hræri di, þiandur i Krøm hann sat; Añar sig flioott ad færdi, fyrst Heilsu-Boot þad tærdi, sem betur geingid gat.

6. Saliñ vor siwk nær liggur,
Synda i hættri Kor, hver sem þar
liost ad hyggur, hennar er tapad
Fisr; Lynd þo ad Lijfsins hreina,
liggi hun Daudsiwk vid, ei hefur
Orku neina, ad fa þar Lækning
Meina,, nema Gud leggi Lid.

7. Þa Samson Hofud-Hari,
hafdi Dalila rænt, hañ var i Hætt-
tu Fari, hefur þo slijks ei vænt,
ætladi upp ad standa, og Bondiñ
slijta þa, enn fieck ei flwid Vanda,
fyrst helgann DRottins Anda,
hann mist sier hafdi frat.

8. Helg Sanar Hofud-Prijdi,
hier at Jord Trwinn er, i Rau-
na straungu Strijdi, Styrk og
Krapt veikum lier; Hver sa sem
heñi tapar, og hylliſt Glæpa Sid,
sijn Wijti sialfur skapar, og so i
Blindni hrapar, Fiandinn þar

fagn-

fagnar vid.

9. Sa hinn Sarþrutni Madur, sem for til Jericho, i Hættu-Baun hrasadur, hvergi wr Stad sig droo, uñ Leid þa liett sig færdi, Leviti og Kiennimann: Hinn trw eg Sorginn særdi, sa þar til burt hann hrærdi, sem Lyknar-Verkid vann.

10. Allt eins og Gud vor goodi, greinir uñ fallinn Mañ: Þu last i þijnu Bloodi, þig nær eg sekann fann, einginn neitt uñ þig skeitti, nie Asian veita ried: Eg þijnu Bøli breitti, Blessan og Frelsun veitti, þa fieck eg soddann sied.

11. Einginn kann til mijn koma: (Christur so mæla vann), utann mijns Fødur froma, Fulltingi dragi hañ: Snu mier þvi snart miñ HErra! Snuid mier verdur þa,

og gief ad allt hid verra, uñ sijdir megi þverra, so hlioti eg Vist þier hiaa.

12. O! hversu opt mig hendir, ad styggia, Gud minn þig, Eñ þu mier aptur-bendir, ætijd a riettann Stig, fallinn i Fadm þier tekur, fangadann leysir mig, hræddann i burtei hrekur, nie hryggvañ fraa þier rekur, þa eg ankalla þig.

13. Þa mooti Vilia þijnum, þvnglega syndgast eg, uppliwki Augum mijnum, Astinn þijn fødurleg, Synd mijna ad siaa eg kuñi, og sijdann bidia uñ Naad, af Hiartans innsta Grunni, ansamt mz Twngu og Muñi, so hverfi Hefndinn braad, Amen.

6. Psalmur.

Uñ

Uñ þad, hversu Gud med sijnu H. Ordi bendir oss og uppvekur til Ydrunar.

Ton, Nu bid og Gud þu naadir mig.

Mijer þu Saal mijn! vita hier, og vid þad kannast rietta sem ber, hvar med vor HErra Heims uñ Rann, hellst gior ir vekia Syndugañ, Er þar til Medal Ordid hanns, sem opinberar Glæpi Manns, Guds hafa brwkad Pioonar þad, og þar med Syndir awijtad.

2. Heim fyrsta Noe vara vann, vondt ad uñflya Hefndar-Bann, Loth i Sodomam sendr var, Syndir ad straffa Folksins þar: Moysen Gud vor Gafum bioo, ad giora Takn i Ægypto, Sannleikann kiendi Samuel, Samkundu Drottins forstood vel.

3. Esajas fyrir Afbrot skien, avijta giordi Manasſen, Allt eins Gud Jonam wtsende, ad boda Straff i Ninive, Jeremias fieck Judum bendt, jafnlega medur Kærdoms Ment, So vakti Daniel ÞRottins Þioon, dyggur Kongana i Babylon.

4. Elias straffa Achab vann, ad Misgiord Davids Nathan fann, Amos hardlega hootad fieck, med Hoogværd Joel eptir gieck, Paulus Heidingium predikar, Petur Gydinga avijtar, Johannes vakti Juda ſnest, JEſus kiendi þo allra best.

5. Allir þessir med Ordsins Ment, Yfirbot hafa sanna kieñt, Þkommum varad Eymdum vid, Andvaraleysis brotid Frid, Sijfellt upphafid sijna Rauſt, Synd-

ir

ir ad straffa vægdarlaust, eñ eckert talad utann pad, er DRottiñ hefur befalad.

6. So hefur Gud vor Giædskusnar, giort ad benda til Ydrunar, Upphafi Heimsins allt i fra, inn til pess nu, so meigum siat, hversu ad Himnesk Hatigninn, hefur Myskunar Fadminn sinn, wthanid blijdt, uiñ alla Tijd, at moott Glæpafullum Lijd.

7. Hanns Ord er lijkt sem Hamar sa, Helluna giorir sundurslar: Allt eins er pad og Elldur skiær, sem uppbreñir hvad til hañ nær: Pad er Tvijeggiad Sverd til sanns, sundurklivfandi Hiartad Manns: Pad er Hliood-Pijpa heilog sw, med hverri Gud oss vekur nu.

8. Hvert helldur sem vier heyr-

um þad, af HErrans Þionum predikad, edur Menn sialfir uppa nij, andrijkum lesa Bookum i, kroptugt þad heita Medal maa, Monnum ad snua Villu fraa, sem þvi ei standa þvert a moot, med Þriootskufullri Hiartans Root.

9. Fyrirheit blessad fylliſt þa, sem fordum Drottinn giordi tiaa, Ord mitt sem byrt er Ondu þijn, ecki skal koma toomt til mijn; Af þvi Guds Andi er þar med, Jliandi Mannsins Hug og Gied, verdur þad Salu Svipter Kijfs, og sætur Ylmur eilijfs Lijfs.

10. O JEsu! gief ad Ordid þitt, uppveki og hræri Hiartad mitt! Andvaralaust i Synd eg sef, saa mier, ORottinn! Ydran gief, ad ei forherdist Ondinn mijn, i Dag, fyrst Roddinn heyrist þijn, Lat

þad

Pad vijsa til Lijfsins mier, so Lof
ejlijft eg syngi pier, Amen.

7. Psalmur.

Uñ pad, hversu Gud bendir oss til
Yorunar med Krossi og Mootlæti.

Ton, Pa Læriſveinarnir sæu par.

SJÁL Yfirbootar Ord Guds
hier, ockur po, Saal mijn,
bendi, Ei pad, sem skylldi,
ackta der, opt trw eg slijkt sig hendi, HErrann pvi Monnum Herdar a, Hormungu leggur strijda, uñ Verolld vijda, ad peir so vijki Vondu fra, og Villd hanns giori ad hlijda.

2. Manasses ecki afliet fyrr, illu Framűferdi sijnu, enn Swtum vafinn sat hañ kyrr, i sarri Hleckia-Pijnu, Sijna Pvermoodsku

sian þa vann, sig giordi blindgur jafna, og Glæpi granda, þo audr vilde alldrei hann, ad Ordum Drottins lauta.

3. Eins Nabogodonosor vann, nærsta mieg at sig lijta, eñ Glæpa sinna Giolldinu fann, þa Grasid hlaut hann bijta, Virdingum sijnum sllum af, ei nema Raun hañ hafdi, þa Tijd so tafdi, Heidur þvi loks þeim Hærsta gaf, Hormunginn slijks vtkrafdi.

4. I Capernaum karskur einn, Kongs-Madur giordi byggia, A Christi Fund ei sa vard seinn, þa Sonur hanns nam liggia, Adur þa kiendi eingva Praut, i Kyrdum hefur setid, og meir sig metid, eñ þegar Bolid byriast hlaut, uñ Bæn hanns verdur gietid.

5. A medann fyrrum allt gieck vel,

vel, og eingum sætti Meinum, ei giordi skeita Israel, Ordunum DRottins hreinum, Hvar fyrir Foolk sitt HErrann gaf, i Hendur Dvinanna, Kvalir ad kanna, ad pad so lieti Illu af, og Ydran giordi sanna.

6. Siw hin! Canverska sagt er frau, vid Son Guds preyta nædi, pa Dottir hennar dspur lau, af Diofuls kvalinn Brædi, Hws-Krossinn preyngdi henni til, Herrans nz Bæn ad leita, sīn Vægd nam veita, Adur pa fyrr gieck allt i Vil, ei ried hun Hattum breita.

7. Framar uīn petta Efni enn, Andi Guds giorir spialla, i Angistinni munu Menn, ar Myskun DRottins kalla, og ef hann giorir aga pa, eflaust hanns Nadar leita, med Sorgar-Sveita, pvi

Gud kann bædi græda og slat, græta og Huggum veita.

8. Pegar vier Skickum Skaparans, skierustum vid ad hlijda, hañ leggur þa vid Holldid Mañs, Hormunga Beitslid strijda, ad leidt so fai ofs þar med, an Hialprædisins Degi, af vondum Vegi, fyrst ad vort þvera Priotsku Gied, þijdist hanns Tilsogn eigi.

9. Þa Barnid gialtjst ei vill ad, Ordum sijns Fodurs lauta, hann tekur Vond og hyrtir þad, eñ hefur an þvi Manta, Eins þegar eckert ocktum vær, Aminning Guds margfallda, med Gleymsku galda, hann til vor Krossins Hrijse slær, so Hlijdni skulum giallda.

10. Pegar allt Lyndi leikur i, lijka sem Þorfinn krefur, Andvaraleysed vt af þvi, ordsakast morgum

gum hefi : Eg skeiti Gud miñ ecki þier, ef ad ber stundleg Kiœti, og Eptirlœti ; Forsomun þessa fyrir mier, sodurleg Dauds þijn bœti.

11. Hier sijna Pioena HErrann vill, i Harma-Strijded kalla, ad Heimsins Barna Afdrif ill, ei skule þeim til falla : Enn hinum þar med þiakar hann, ad þeir so meige finna, til Synda sinna, uñflija forþient Eymda-Bann, og illu Boot ad vinna.

12. Ef Epterlœtes eina Stund, eg mun i Heime finna, O! hversu mijn til hneigd er Lund, uñ HErrann lijdt ad sinna : Enn þar Hormungenn aptur strijd, Vnde þvi giorer breita, og þvngt mig þreita, ad Footum Guds eg flatr skrijd, Frelses mier þar ad leita.

13. O JEsu! nœr sem ei eg vil,

Ordenu skeita þijnn, lat þu þat Krossenn koma til, ad klockna Hiarta mijnu: Og þa eg kramenn ordenner, aptur mig virdstu græda, so mijkest Mæda; Sijdast mier gief hiat stalfum þier, Sælu og Dijrd Upp-Hæda, Amen.

8. Psalmur.

Uñ þad, Hvørsu vier eigum ad kañast vid vorar Synder, þa DRotteñ þannig bender oss.

Ton, Uppa Fialled JEsus vende, etc.

FYrst ad DRottens Milldenn mesta, minne Sal til Bendingar, alldrei lætur eitt sinn bresta, Advaraner margfalldar, þa er Rædet þad hid besta, ad þeckia og granta Syndernar.

2. David Synd ei dulde sijna, DRott-

DRottenns Ord þa heyra vann;
Siñed kvalde sarleg Pijna, Sal-
enn Hvijld ei nockra fann; Vidur-
kieñe eg Misgiord mijna: Mæde-
lega sagde hann.

3. Jaata giordu Josephs Br-
ædur, jafnann þad i Raunum sijn,
ad sinn Prettur Illsku-skiædur,
olla giorde Hefndar-Pijn; Hiart-
ans naadu hitna Glædur: Hier ad
giæt þu Saula mijn.

4. Andskotenn vill ætijd blin-
da, Augun Manns i Heime hier
og svlar Skañer fagurt mynda,
ad Fleckun þeirra ei sianum vier:
Nakvæm Pecking sinna Synda,
Saluhiælpar Upphaf er.

5. Under-Rootenn allra Dyg-
da, er, ad þeckia sialfann sig, enn
þad mest er Efne Hrygda, ef Fleck-
lausann helld eg mig; Eigen Lof-

stijr

stijr aflar Stygda, af þvi, Saul mijn! vara þig.

6. Eymd er Mannsins allra vesta, Illsku sinnar Vanþecking, og Fauitska furdu mesta, fyrir aumann Vesæling, nær sig þeinker neitt ei bresta, nærst þad geingur Forherding.

7. Þvi hvor Siwkdoom sinn ei þecker, sijdst uñ Lækning bidia kann, flaraad Holldsins Fysnoss blecker, freckt ad moodga Skaparann: Og so vorre Dudu hnecker, ad ei finnur Krankleik þann.

8. Dyydenn sanna dregst wr Skorduñ, dasnar Holldsins Oslæted, þegar Foolk med sogrum Orduñ, forbloomar sinn Glæpa-Sid: So sem DRotten sagde fordum, Samkunduñar Engel vid.

9. Af þvi so þu ætijd mæler:

Ecke

Ecke nockud vantar mig; Pijna Salu par med tæler, Pvi eg kalla snaudann pig, Pijn mig Hræsnenn fra pier fæler, fyrst pu geingur pennann Stig.

10. Miklu hægra mier pad veiter, mijns Naunga Feil ad sia, Enn ad peckia allt hvad heiter, illt og liott mier sialfum a, Hitt po Gud til Hefnda reiter, hann vill straffa Breitne par.

11. Peir sem Kaunum klappa sijnum, kranker pykiast vera sijst, Stijnge eg ecke a Meinum mijnum, meire Spilling af pvi hlijtst, Pvi er Von a pijngre Pijnum, par sa Vogur loks vtbrijtst.

12. Moyses vr sijnum Barme, sagt er dræge veika Hønd, Sie eg eins med Svt og Harme, Syndum-spillt ad mijn er Ønd, enn fyrer

fyrir Guds Augna-Hvarme, eingenn dyliast Lasta-Grond.

13. Lat mig peckia Misgiord mijna, millde JEsu pess eg bid, So ei pwngleg Sorgar-Pijna, sijdar fraũ mig kome vid, helldur auke eg Æru pijna, inngeingenn i Himna-Frid, Amen.

9. Psalmur.

Uũ Tilfinning Guds Reide i gegn Syndenne.

Ton, Konung David sem kiende, etc.

Æ Er eg sie Misgiord mijna, moote pier DRottenu kiær, pan finn eg Reide pijna, pvi ad hun Hiartad slær, Hvijld verdur hverge vær; Af pvi eg veit ad eingenn, a ranga Vegu geingenn, fyrir pier stadest fær.

2. Eirn slijkur Heiptar Elldz

er hun þar, ÞRottenn minn, sem hardar Hefnder giellda, þeim hata Viliann þinn, og rækia Ranginnd, med Ákiefd Óstodvande, ofldunges fortærande, allt til Helvijtes inn.

3. Hier fyrir HErrann sagde, hlijdde Moyses a, Eg vil a Auga-Bragde, allt Foolked nidur-slaa, sem mier er falled fraa, Þar fraa gior þia ad frilla, þvi eg hef fliotann Vilia, ad birta Brædr þar.

4. Manasses miog so hrelldur, matte hier kamast vid, i Fanga-Turnenn felldur, fyrir sinn Glæpa-Sid, Þa voru þrotenn Grid, Af þvi hanns Illsku-Æde, uppvakte HErrans Brædr, hann kvadst ei hafa Frid.

5. David so riede ræda, at Rauna diúnum Stig, Ó ÞR-

ottenn

OTTeñ Himna Hæda! Hatign þijn Guddoomlig, biſta mier byrter ſig, Ognan ſw alldrei dvijnar, afþvi ad Pijlur þijnar, ganga i giegnum mig.

6. Ef Kongſins beyſk-lynd Bræde, Bodſkapur Daudans er, Hvor mun Guds Grimdar-VEde, gieta þar ſtadeſt hier, nær hann þīt hegna fer, ſem alldrei ad ſier gandu, og Bidlūnd hanns forſmadu, DRotteñ myſkune mier.

7. Hann Fiolleñ hann hræfer, Hann eyder Bygdum Lands, Hann Vetn yr Farveg færer, og Feſting Himna-Ranns, ſkelfer Rodd Skaparans, Er þannig fyrer alla, Obærelegt ad falla, i Reide Hendur hanns.

8. Hverſu mun Stra eitt ſtanda, Stoor-Vidre ſlijku moot, O Gud!

Gud! veit mier þinn Anda, ad eg því Verkenn lioot, hate af Hiartans Root! O JESU! Undu minne, i Sijdu skijldu þinne, Brædemm þat brunar flioot.

9. Þu hefur, þijde Brooder! þijns Fodurs Reide mætt, og vid hann allar Þiooder, aptur so þar med sætt, og Synda-Sarenn grædt, O! lat mig ecke kanna, Afdrif fordæmdra Manna, sem alldrei Bol fa bætt.

10. O JEsu! Ef þinn Fader, i Brædе vill mig slæ, hvørn þu so heitt elskader, Herra, gack milli þa, so megi eg Miskun fa: Og gofga Gædsku þijna, sem gladdi Sallu mijna, medann eg lifa man, Amn.

10. Psalmur.

Um Bolvan og Hootan

Log-

Logmalsins.

Ton, Sa frialst vid Logmal fæddur er, etc.

1. Egar Guds Reide preynger
ad, peim sem hier misgiort
hefur, Logmaled eins i añ-
ann Stad, einga Vægd honum
giefur.

2. Bolvadur kallast sierhver
sa, sem ei ad fullu helldur, i Log-
mals-Book hvad lesa maa, Lijf-
Tioone soddann velldur.

3. Oss nær sw dunar Ognan
ad, oll hverfur Saalar-Kiæte, Er
pad samkvæmt i allann Stad, Al-
mattugs Guds Riettlæte.

4. So epter Log-Book peirre
pad, pwnglega Mannenn dæmer,
pvi einskis Hiarta er Ofleckad,
Enn illt ei DRottenn sæmer.

5 Logmal Guds er sin Liooss
ed glæst, leidande fra pvi ranga,

eigum

igum vier því sem allra nærst,
pter þess Birte ad gaunga.

6. Utgiefed var med Ognan
þad, allt skalf, sem lieke a Prædi,
Edle þess er so imyndad, af því þad
þerkar Brædi.

7. Fialled ad snerta fyrirbaud,
Foolkenu DRottenn nætur, Sr
skyllde blijsa Skiepnadaud, sem
skride þess vid Nætur.

8. Sancte Paall kallar þad af
því, þann Bookstaf sem ad deyd-
r, og stoora Skielfing Andar i,
Ofirtrodslu-Menn leider.

9. I soddann Speigle sianum
vier, Syndanna stooranu Voda,
g sierhvad illt sem a oss er, ef i
þann vilium skoda.

10. Ad ei fortapunst, Ordsok
r Af JEsu Fyrirboonar, því all-
r samann erum vier, Oduganu-

kger

leger Pioonar.

11. Allt mitt Riettlæte ef ad man, Dpecktar-Leppur heita, Gleymskann mun sijdur Gude þad, Gied-pecka Hlijdne veita.

12. Ef þad er daudleg ætijd Synd, ad forsooma hid gooda, O! hversu mun þa aum Mannkynd, Illverk fier meiga biooda.

13. Ef sa af Bode einu braut, vid oll hin sekiast hlijtur, er Von sa kanne ærna Praut, sem allt Logmaled brijtur.

14. Avi, minn DRottenn! ad eg er, vid oll þijn Bodord sekur. Og sw mijn Breitne Priootskur þver, þig æ til Hefnda vekur.

15. O! þvorsu sara Saalar Pijn, og Sorgar eykur Trega ef eg skal blijfa i Brædepijn, bolvadur eilijflega.

16. En

16. Enn liwse JEsu! Los sie hier, sem leyster mig fra Pijnu, og þad Straff sem var ætlad mier, wt-tookst a Hollde pijnu.

17. Bist þo ad Logmæl bolve mier, Bolvan siv Krapt ei hefur, i þier blessudum ef eg er, allt mier þa Blessan giefur.

18. O! hvorsu gledur Ondu mijn, og allann myker Trega, ad eg skal bwa i Blijdu þijn, blessadur eilijslega.

19. Af-sokun mijn þu ordenn ert, eg hef þvi gladvært Sinne, Fordæming eingeñ fær mig snert, Frelses Hond under þinne.

20. Moyses straffar Manneñ hier, med Logmals Greinum bistum, Nad og Sannleikur ordeñ er, ofs fyrir JEsum Christum.

21. Pa DRÓTTenn setst siñ

Doomstoolan, Dag hvern i Hiarta mijnu, eg ber fyrir mig ætijd þar, Endurlausnarans Pijnu.

22. O JEsu! giefad ætijd mier fra illu meige venda, Legnalsins hordu Hooranes, og Hialpsamlega benda.

23. Lat þu þess Kwgan kremla mig, og klockt mitt giora Siñe, enn audsijn blijdann aptur þig, Oudu Sorgfullre minne.

24. Afelle straunat og Auoarsioon, ef Satans vill mig pijna; Fulltijnge þitt og Fyrirboon, forsoare Sælu mijna, Amen.

II. Psalmur.

Uñ Æfklogum illrar Samvitsku.

Lag: Jsarre Neyd, sem JEsus leid, etc.

Þar

Ja Synder hier, nu sianum vier, Samvitskann vakna tekur; Hun eykur Bann, avijtar Mann, og angrar hann, afeller, slær og hrekur.

2 Peim fram hier brautst, Blygdunarlaust, Bodordum DRottenns moote, eykur hun Vein, og Andar-Mein, a alla Grein, so eingrar Hægdar niote.

3. Samvitskann ill, þa vakna vill, verdur hun sekum Manne, Ormurenn sar, sem epter ar, ei deya mar, Eynda þad velldur Bane.

4. Hvar sem eg er, i Heimi hier, hun vid mig skilur eige, Athafner Manns og Ordenn hanns, fyrir utan Stans, a efsta vitnar Deige.

5. I Vijtes Kvol, hid versta Bol, verdr ad henar Grande, hun sijfellt þar, mun særa og slar, med

Sorgar-Prat, Syndernar upp-
eiknande.
6. Blette ad fat, af-þvegna þat,
Þvottur minn duger ecke, enn JE-
u Blood, er Bootenn good, sem
eft af Þiood, burt-hreinsar Gl-
pa-Flecke.
7. O! JEsu minn, eg Prælleñ
inn, ad þijnum skrijd nu Footum;
Samvitskann mijn, er særd af
Þijn, siv Kvol ei dvijn, og Synd-
um surdu liootum.
8. Eg kann nu stjst, þad veit eg
tjst, frat Verkum mijnum gat-
ga, þvi Vottenn ber, eg medur
ier, sem mest þecker, mijn Verk
g Breitne ranga.
9. Grætande þvi, eg þangad
j, af Þrauta Bole hrelldr; Allt
ns og siv, hin seka Frv, eg setst
r nu, i Sorg og Rauner felldur.

10.

10. Afbrot mijn lioot, af innstu Root, eg vil þar blivgur harma, og Eymdum i, af Angre þvi, mier uppa ny, aumlega nidur barma.

11. O! JEsu kiær! mig endurnær, og audstjn Lyknar-Giæde: Und bloodug þijn, Jllverkeñ mijn, og Andar-Pijn, afplanne best og græde.

12. Ef Tarenn mijn, þvo Fætur þijn, þa eg uñ Eymder kvarta: Aptur villt þu, i Ast og Trw, O minn JEsu! Af Syndum þvo mitt Hiarta.

13. Ef Hiartad mitt, i Heliar Pitt, hardlega vill mig dæma, þitt Vitne þar, Fordæming fra, mig frelsa maa, med Fridar Boot heilnæma.

14. Uppa þad Traust, efunarlaust, at Elsku og Myskun þijna;

Pa Lijfed þver, eg feigenn fer, og fæ so þier, Frelsareñ Ondu mijna.

15. Oll Sorga-Præa, mun endaſt þan, og allt hvad moot kann falla: Laat þu mig hier, lifa siñ ber, eñ loks hia þier, lioma uñ Eilijfd alla, Amen.

12. Pſalmur.

Uñ Roogbiird og Aklsgun Andſkotans.

Ton, Guds Son kallar, komed til mijn, etc

Raañveges ſkulum, Saal mijn ſiaa, ſyndugann Mañ hvad ſtrijder aa, medañ hier mædaſt hlijtur; Pad er Andſkotenn Ilſku-flaar, aukande Saalu Mein og Faar, Akiefd hanns alldrei þrijtur.

2. Fyrſt oſs til Laſta fijſer hann, og fagurt gyller Oſoomañ, i hvers

Mañs

Manns Hug og Giede : Sijdann Bladenu sneygt uñsnijr, og Snoru Mis-Trausts honum bijr, jafnt eins og Judam skiede.

3. Þa hann til Glæpa gimmer Mann, Guds Polenmmæde hrosa kann, og þig at þetta minna: Fyrst enn þa so margt Dresster, af því sem giort þu hefur hier, vel mattu þetta vinna.

4. Enn þegar Syndenn er nu gisrd, Obærelega hañ seiger hørd, HErraūs sie Reideñ rietta: Jungaungu muntu alldrei naa, i Jerusalem Himmum aa, þviad þu giorder þetta.

5. Tal-Brøgdenn hanns mig twlka hier, til þess sem illt og banvænt er, so vallde Saalar-Tioone, Enn epter Verked unned liott, aklagar hann mig Dag og Noott-

fyrir Guds Tignar-Throne.

6. Syndenn so fyrst oss sijnest sinn, sem herne bere lijted at, ef felst hun fyrer Monnum: En pan hun verdur opennber, sem eitrad Lag-Vopn Hiartad skier; Sialfer vier petta sonnum.

7. Eins sem Roogs-Madur epter sier, ollu naalega vid sem ber, so eingenn Gaum ad giefur: Enn Hws-Boondanum epter at, ollu pvi gisrer seigia frat, sem heyrt og numed hefur.

8. Eins forsoomar ei Satan sig, ad sickta, ginna og veida mig, lijkt sem Postulann Petur: Enn fyrir Doomstool DRottenns pad, dregur, sem vondslegt hesst eg ad, og hann til Hefnda hvetur.

9. Ef Satan klaga argur nam, yppartta Prestenn Josuam, med

A-

Asookn Illsku sinar: Hvorsu mun hann þa hlijsa sier, HErrañs ad auka Brœde mier, Misgiordar vegna minnar!

10. Andskoteñ fordum uppat stood, ad Jobs Froomleike og Breitneñ good, Hiartgrooeñ varla vœre: Þvi ef hann miste Lucku-Laan, og lide sialfur Heilsu-Rann, sliott sœest hvernenn fœre.

11. Ef Satan þañig Ofrœger, þa Otta DRotteñs temia sier, mz Alwd allra stœrstu: O! hvorsu mun hañ œfa sig, i þvi ad rœgta og lasta mig, fyrir Guds Hatign hœrstu!

12. Aklogum slijka (eg hef Grun) Andskoteñ þañeñ stijla mun, Heiptargiarn mier at moote: DRotteem! I stranga Daudans Pijn, dœm hañ nu epter Logum pijn, so

eingrar Nádar nioote.

13. Hañ hefur allañ Alldr sín, astundad fremur Viliañ miñ, eñ þier ad þioona og hlijda: Skal hañ sín gamla Synda-Sid, Syndum daglega bæta vid, eñ illt þo eckert lijda?

14. Eg stygde fordum eitt Sinn þig, og þu til Heliar dæmder mig, enn Vægdar eilijflega; Eñ þesse hefur optast hier, O Gud! hvad midur lijkar þier, astundad alla Vega.

15. Þo ad þiñ Sonur hafe hañ, vr Haska frelsad tapadañ, honum þad hialpar eige, fyrst sín Lausnara Footum trood, og forsmade Sattmalans Blood, skylldt er med Skoñ hañ deye.

16. Christeñ ad Nafne kallast hañ, Christens Mañs Verk þo

eige

eige vañ, þetta so glogt eg þecke; Anda þijns helgar Astgiafer, i Nyt ei helldur færde sier, þvi stoda þær hann ecke.

17. Fyrst ad mijn Eigu hañ ordeñ er, af þvi hañ hefur þiooñad mier, eñ fra þier giort ad falla; Uppæstend eg ad Dudeñ hanns, wr skurdud sie til Kvala-Ranns, med mier uñ Eilijfd alla.

18. Hver mun nu taka Mal-Stad miñ, þa mig so klagar And-skoteñ, og Asookn einga sparar? Þad giorer JEsus Gud og Mañ, grætande nær sem bid eg hañ, og þessu þañig svarar.

19. Hvad kiemur, Satan! þad vid þig, þo Saka-Mañ sem bidur mig, eg take i Asian mijna? Glæpe hañs mun eg giefa til, og giora af mijnu hvad eg vil: Ber þu samt

Bolvan þijna.

20. Berlega frá gd fallamier, fyrst upptookst þu hiá stalfum þier, miñst þegar Meina kiender: Og síjdañ ertu Under-Rot, til alls sem mier er þvert a moot, hvern hellst sem þvilijkt hender.

21. Þar þu fyrstur moodgader mig, myskunarlanst eg dæmde þig, til hardra Heliar-Rauda: Enn Mañeñ sem þu sveikst mier frá, Satt vid minn Fodur liet eg ná, fyrir mimm dijrstañ Dauda.

22. Þo hañ nu brióote Bodord mijn, banvæna fyrir Lockan þijn, under Syndena selldur: Hanns Trw og Bæn, i Traus vid þig, til fulls skal aptur blijdka mig, fær þu ei Frid ad helldur.

13. O! hvad stoorlega Sæll er sa, sem ad vor JEsus Himnum

á,

at, i Frid og Forsvar tekur, þvi Fyrirboon og Fylged hans, fordiarfar Manls-Sokn Andskotans, Sok hveria sem hann vekur.

24. Asaka hver vill Utvallda? Er hier nu Gud ad riettlæta: Hver kann til Heliar dæma? Christr vor dijrstr doo at Kross, af Dauda reis, og fyrir oss, bidur uñ Boot hagkvæma.

25. A Himnum munu Utvalldir, (Uñ þad Johañes Vitne ber,) Gledia sig vijst þar vidur, ad þeir Andskotañ sialfer sian, sem fyrir Guderægde þa, hrakeñ til Heliar nidur.

26. So opt mig Fiandeñ sviked fær, sætaste JESU! kom mier nær, villtum at Glæpa Veige! bid þu fyrir mier, Brooder minn! Blood-Sveita dijrstañ fyrir þinn,

ad þrotne Trw mijn eige.

27. Andskotenn mest þa esper sig, allra sijdast ad klaga mig, i Andlaats Mædu minne, stande þa fyrir Maale mijn, Maalsnilldenn JEsu blessud þijn, so eg Sigurenn vinne.

13. Psalmur.

Umm þad, hversu oss byrie ad medtaka Guds Bendingar og undangangandi Nad.

Lon, Lifandi Gud þu lijst þar a,

SA DRottins Andi Ord og Nad, oss vill fra Lostum benda, edur hann brwkar onnur Rad, Eymder og Kross ad senda; Alla vier þa af Astar-Jl, eigum ad leggia Krapta til, af raungum Vegi ad venda.

2. Guds

2. Guds uppvekiandi Nægdar Nad, naudugann eingañ dregur; Madur i Verki, Vilia og Dad, vera man ecki tregur, helldur fvslega flijta fier, til Frelsarans, og þetta er, hiñ fyrsti Hialpar Vegur.

3. Sama Guds Ord fieck Pharao, og Folk þess Lands ad heyra; Enn hian nockrum hañs Pionum þo, þad gierdi verka meira; Kongurinn viek því fremur fra, og Folki DRottins hefndiſt a, sem reyna fieck hann fleyra.

4. Pegar Stephanus taldi Trv, med Trygda-Giedi milldu, Reidi strax jook þeim Nædann fiv, sem Ritninguna skildu: Peir gatu þar et mællt a moot, eñ mijkiast þo og gisra Boot, øldungis ecki villdu.

5. Ak.

5. Akur-Mañ fyrrum einn var sa, er Sædi dreifa nadi; I fernslags Stadi fiell þad þa, af fyrirsettu Raadi: Alleina þad þo Avort bar, i gooda Jørd sem fallid var, giørla nær hefs hann gadi.

6. Postular fordum seingu greint, uñ Forherdingar Voda: Ydur Gydingum Ord Guds hreint, attum vid fyrst ad boda; Eñ þar ei vilied ydrast þier, ofs til Heidingia snwum vier: Þad betur þa mun stoda.

7. So hier uñ DRottinn sialfur tier, i Psalmi Davids einum: Stjdst giørir Folk mitt siña mier, nie Sannleiks Ordum neinum, Ad sier því fyrst þeir alldrei sian, eg lat sialfranda ganga þa, i sijnum Gyrnda Greinum.

8. Sumum þad valla viñur at, þo

þo Vendinn Krossins finni, þu typtar DRottinn tijdum þa, med Trygda-Bending þinni, Eñ þeir kienna þo ecki til, nie Yfirbootar giallda Skil, forherdt er Saal og Sinni.

9. Naud DRottins er þeim Neyfta lijk, sem næra man og kefia, þa mot oss geingur Giædskann slijk, gisrum ei vid ad tefia, annars vier meigum vænta þess, ad vorrar Gleymsku og Toomlætes, hardt muni HErrann krefia.

10. Nær rietta Leid oss aptur a, eilijfur Gud vill færa, i burt hann vijkur, ef vier þa, oss vilium hvergi hræra, Utslockvum vier þa Anda þann, sem oss af Myskum vill og kañ, ilia og endurnæra.

11. Leggir þu Hogg a læstar Dyr, og liwka Menn upp eigi, þu

ert

ert ei leingi þar vid kyr, og þijnum
ſnijr ad Vegi, Allt eins med Viti-
un Anda mijns, eg ſtend vid Dyr-
nar Hiarta þijns, Frelſarinn frá
eg ſegi.

12. Ef ad þijn Sal i ſannri
Trw, ſo fyrir mier upplijkur, þar
vil eg Kvolldverd þiggia nu, i Peli
Giædſku-rijkur, Enn ef þu byrgir
Eyru þijn, og ei villt giegna Rød-
du mijn, a burt mijn Andi vijkur.

13. O JEſu! Vending Anda
þijns, eg bid mig jafnann hræri,
og i frá Villu Vegar mijns, væg-
darſamlega færi, Lat bleſſad Aſt-
ar Ordid þitt, uppvekia og hræra
Hiartad mitt, Bænheyr þad Her-
rann kiæri, Amen.

14. Pſalmur.

Uñ

Uñ þad, hversu vier eigum, þa so er komid, ad giefa oss til sialfs Ydrunar-Verksins, og jæta Synd vora audmiwklega fyrir Gudi.

Ton, Uppa Rænings Ord og Boon.

Ef Tijd þegar þu Sal mijn sier, Sok þijn hvad stor og mikil er, attu ad jæta Afbrot þitt, ef þu gyrnist ad fa þad kvitt.

2. Ad driigia Synd er Svijvirding, eñ Sæmd ad heñar Medkienning, Eirn Lostur nærsta liotur var, enn Leyndinn hann þo tvofalldar.

3. Þo fyrir Monnum fanum vær, saliſt at stundum, Born mijn kiær, Alskigna DRottins Ynga sier, allt hvad i Myrkrum hulid er.

4. Ef Hrosun ber mier Hond-

um

um ad, og Heimi kunnugt verdur pad, hann giorir mig ad hata og hriæa, Hormunginn verdur tvofolld pa.

5. Eñ ef eg jæta Illgiord mijn, O JEsu! fyrir Throni pijn, Hiartad mitt fær pier Hug um hiæ; Hormunginn verdur fefud pa.

6. David pa Syndir dylia vañ, dvijna fier par vid Krapta fann, fem allt upphornar Sumri æ, Sialfur par beft hann fkijrir fræ.

7. Jafnann ef Syndir jætum vier, (Johañes par uñ Vitni ber,) Glæpi forlætur Gud ofs pa, pvi Giædfka og Trygd er honum hiæ.

8. Afbrotiñ mijn fo morg eg fiñ moti pier JEsu HErra miñ! Pau eru fleiri eñ Sandur fæ, vid Sianfar-Strondu finna mæ.

9. Allt Illt eg hefi æftundad,

allt

allt Gott vanrækt og forsomad;
Tijma Giæskuñar tijdt forsmaad,
Tijma Reidinnar lijtt ad gaad.

10. Þo allt sianandi Auguñ þijn,
alla gaumgiæfi Breitni mijn;
Samt eg þad skylldugt segi mier,
Syndir mijnar ad jaata þier.

11. Hylie eg Synd og Hrecki mijn, hylur þu lijka Myskun þijn, eg opna Sarid, so ad þu, sialfur þad aptur græder nu.

12. O JEsu! laat mijn Afbrot liot, sem eg nu græt af Hiartans Rot, ecki uñ Eilijfd olla Þyi, ad eg Fordæming tapist i.

13. Uppa þitt Ord og Elsku-Daad, eg fel mig sekañ þiñi Naad, til Fulltijngis og Fridar mier: Frelsariñ JEsu Lof sie þier, Amen.

15. Psalmur.

Uñ

Um samarlegt Hugar-Angur fyrir Syndina.

Jon, HErra Gud i Himnariiki,

R pad christins Manns Jdkun sijn, (allt best po Drottin vitl), ad peckia og jarta Syndir sijn, sijfellt i Guds Augliti.

2. Enn par ar Audmykt Jnnra Manns, ætijd ad filgia medur, Otti, Skielfing og Angist hanns, Yfirbot riett ef skiedur.

3. Pa til Guds Reidi ef peinkium strax, pad eru eingin Undur, ad Hiortun vor sem annad Var, oll megi brædna i sundur.

4. Med Angurs-Trega eigum vier, oss til DRottins ad sniwa, pviad i soddañ Hiortun hier, hellst vill hann sialfur bwa.

5. Fyrst Holldid mitt i Hreckium sijn, hafdi fyr Skiemtan liod-

ta, Er meir enn skylldt þo Augunn mijn, i Taarum giori flioota.

6. Fyrst liet ei af mijn Lundinn þrau, nie lægdi Dyrsku sijna; Blygdun þess meire bera eg aa, Brestina fyrir mijna.

7. Ad Gamni mijnu giordi eg hier, Gud minn so þrattad stygg-ia, sarrt skylldi þetta svijda mier, og Samvitskuna hriggia.

8. Eins og mier fyrri inndælt var, ad fremia Verkid ranga, ei ga so Merkinn Ydrunar, aptur-mier nærri ad ganga.

9. Petur þa Hrosun sijna sat, sarlega riedi ad granta, og ei þeim Flocki fremur hiar, finna sig vilde lata.

10. Eins giordi David Angurs Pijn, Obærileg ad græta, hverta Nootr kvadst hann Hvijlu sijn, i

Harma-Tarum vœta.

11. Beysklega sijna Breitni gr-
iet, Bersyndug Magdalena, hana
þvi kvitta Christur liet, Kvol þa
og Sorg nam riena.

12. Ef Kvinnaun sw sem Blod-
Fall bar, ad blygdast ecki tasdi,
þegar vid Christi Klœdi þar, kom-
id med Leynd hun hasdi:

13. O! Hversu mikils er þad
verdt, Angurs af Hiartans Kodi-
um, Ad HErrans JEsu Hatign
snert, hef eg med Syndum liotum.

14. Anguñ villda eg ordiñ mijn,
eiñ Tara-Brunnur vœri, so eg af
slijkri Synda-Pijn, sijfellt mig
illa bœri.

15. Vel-sidad Barn þa Vondiñ
sier, vill fara strax ad graata, Og
ef þvi nockud afsatt er, i Audmijkt
sijdann jœta.

16. E-

26. Ef Augun fau ei alltijd hier,
uthellt so morgum Tarum, Hiartanu saunt þo hitna ber, af Harma-Trega sarum.

17. Lvdur af Synda langri Pijn, ligg eg i mijnu Bloodi, Angur-full kvakar Ondinn mijn, uppa þig JEsu goodi.

18. Eg hefi moodgad Hatign þijn, HErra! i allann Matta, bæri mier þvi fyrir Brotinn mijn, bloedugum Tarum granta.

19. O JEsu! Lat mig angra þad, ad eg þig stygdann hefi, Jdrunar Tara blessad Bad, bid eg mier Naad þijn giefi.

20. Lat þu mig Glæpi granta sart, so gialijst Hollð eg þreyti, enn aptur gief ad Ord þitt klart, mier Endurnæring veiti.

21. Ætijd mig lat vid Aminn

ing, af Hiarta skipast þijna, eñ ei þo falla i Ørvænting, angrada Saalu minna.

22. Sær þu sem lijkar sialfum þier, so eg til Meina finni, Enn svala þu þo aptur mier, af Naad og Giædsku þinni.

23. Grætandi þa eg flatur fly, ad Fotum Naadar þinnar, ørmagnast lat mig ecki i, Augnvitum Sorgar minnar.

24. I allskyns Hørmung, Eymd og Þrai, eg fel mig Giædsku þinni, eilijfu Hrygdar Fauri frai, fordaþu Saalu minni, Amen.

16. Psalmur.

Uñ sañarlegt Trwnadar-Traust til Guds Myskunar.

Lon, Fadir vor sem a Himnum ert,

Þo

Í Guds Ord hafi so til sett, Saala mijn þess nu giætum riett, ad ockur skylldi af tíñstu Rot, angra það giordum DRottni moot, og skielfast fyrir Hatign hanns, sem hatar Breytni Syndarans.

2. Evangelium einka skiært, oss hefur samt vor JEsus fært, i hverju Gud oss heitir Naad, og Heilags Anda nijrri Daad, Tileinka það skal Trwinn sier, þa Tregum saarast Hiartad skier.

3. Hvar yfirgnæfir Illskañ Mañs, i audmiwklegri Jatning hañs, i Elsku, Myskun, Ast og Daad, yfirgnæfir þo DRottins Naad: Utflotid JEsu Eda-Blood, af ollum Syndum hreinsar Þiood.

4. Trwiñ best JEsu treystir hier, Trwiñ vor fadmar hañ ad sier,

Trwiñ oss eflaust tileinkar, Trwfesti DRottins Lofunar; trivverdugt er hvad talar hañ, Trwna pad veika styrkia kann.

5. Sancte Paall hafdi soddann Trw; sagdi hann þvi: Eg veit þad nu, ad JEsu Christi Elsku og Frid, eckert mig kañ ad skilia vid: J hsnum Lijf eg eilijft finn, Abati þvi er Daudinn minn.

6. Eins Job eg mæla fagurt siñ; Frelsariñ blijdur lifir miñ, og ad eg veit hañs Alnætti, uppvekur mig af Jorduñi, med mijnum eiginn Augum þa, eg mun i Vegsemd HErrann sia.

7. Andskotans Sædi Syndinn var, Syndiñ Guds Reidi forpienar, Reidiñ hañs Mañ til Dauda droo, Dandiñ Fordæmdum Kvalir bioo, Kvalirnar vara uñ eilijf

Ar

Ar, eilijft þa speñir Sorgar-Faar.

8. Nær DRottiñ sijna Naud vill tiaa, Naudiñ hañs Andañ giefur þa, Andi Guds byrtir Ordid mier, Ordid hañs Trwna rootfester, Trwinn akallar Christi Hlijf, Christur giefur oss eilijft Lijf.

9. Ef oss sw Lykn ei væri veitt, þa vort er Hiartad Sorgum preytt, orvinglast mættum allir þa, og wtilykiast DRottni fra; Enn honum Lof og Heidur sie, sem Huggun þa oss liet i Tie.

10. Enn ef þu, Sal mijn! vita villt, hvert vid þa Myskun eiger skylldt, fyrst þu syndugri odrum ert, Okvijdinn þa i Trwnni vert: DRottinn vill ecki Dauda Manns, Dag hvern uppreñ: Giæskañ hñs.

11. Sart siñ eg, Gud! til Synda mijn, særi þad velldur Hiart-

ans Pijn; Eñ aptur mig þitt Ast-
ar-Þel, Astrijki Fadir! huggar
vel; Allt giordi eg til Ama þier,
allt giorir þu til Lyknar mier.

12. Morg og stoor Afbrot mijn
eg veit, Morg og naudug þijn Fyr-
irheit; Morgum þiñ Sonur Mys-
kun vañ, Margann Blod-Dropa
vtgaf hann; Morgum er bodad
Medal þad, margur hefur þess
notid ad.

13. Ef Ognan Logmals ijfir
sig, Andskotiñ þar med klagar mig,
Samvitskann vonda sakfeller, og
skalfur Gud vill hegna mier, Flij
eg, miñ JEsu, fivs til þijn, Frel-
sun og Hiastod ertu mijn.

14. Eg trwi HErra! eñ hialpa
þu, Hialpar-giarn minni veikri
Trw, Sijn þu mier bloodug Sar-
inn þijn, Sarinn þa lækna st and-

leg

leg mijn, Nær giorvoll Heimsins Huggun þver, Huggun og Adstod veit þu mier.

15. Nær Ofbod Daudans tjfir sig, allra sijdarst ad skielfa mig, O HErra JEsu! hialpa þu, i Hætt-tu staddri minni Trw, So eg wr Bijtum beri þa, blessadann Sig-ur Himnum a, Amen.

17. Psalmur.

Uñ Avøxt sañrar Ydrunar, edur nija Hlijdni.

Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Saal,

Þegar vier høfum feingid Frid, og forlijkad oss Drottiñ vid, allt er vort Angur aptur bætt, og fyrir Trwna Hiartad kiætt, Avextir sannrar Ydrunar, eiga þa fraṁ ad koma þar, siñ måd fyrri Syndiñ var.

2. Ei ñ pl ægdz Akur Avert bar,
yfirdoggvadur pa hañ var; Ef Pl-
ogur Løgmals hardur hier, vorn
Hiartans Akur biturt skier, enn
Naad Guds vokvar aptur hann,
Averti gooda bera kann, sem riett-
trwadann sijna Mann.

3. Elskann til DRottins upp-
ver pa, og allar goodar Dygder
hiat, Polgiædt, Hogværd, Hre-
inlijfe, Hlijdne, Godsemd og Bin-
dinde, af sañre Alwd iñra Manñs,
og Kiærleika til Naungans, fyrir
Guds Ord og Adstod hanns.

4. Ydrunar Merki einginn hier,
eptir ad pegar sianum vier, og ei til
Boota bregdur vid, pa byria skyll-
de nijann Sid, Hvert undann-
geingiñ Ydran pa, ad nockru Gag-
ni koma maa, DRottinn vor sialf-
ur Doom pann a.

5. Haa-

5. Hauſka ſa̅ bakad hefur ſier, og hættulega komiñ er, Aſetning hefr einlægann, ef yrdi laus vid Voda pann, ſijfeldt ad vara ſig vid hvi, ſem honum ſteipti Vandann i, og giora pad ei uppa nij.

5. David pa ſijnum DRottni moot, drygt hafdi fordum Verkiñ kioot, enn feingid aptur Frid og Naad, fyrir ſig took hañ hellſt pad Raud, ad ſnwa Vondum Jllu fra̅, Avort ſo Trwar lieti ſia̅, i ſinni Hegdan eptir a̅.

7. Pa JEſus ſa̅ pann ſama Mann, ſem fyrr heilbrygdañ giora vann, af peirri Krøm er i hañ la̅, Ofær vid Dijkid Bethesda: Heill ertu ordinn, HErrañ kvad: Hafdſtu ei framar Vondſlegt ad, ſo Giolld ei fa̅ir fyrir pad.

8. Uppriſner ef ad erud pier, ap-

tur mz Christo, Paulus tier, Lijfs Endurnijung latid sian, leitid þess sem er Himnum a, Afleggid gamla Mañiñ mest, sem Meiniñ ydur giordi flest, eñ aptr nijum iklædest.

9. Nij Hlijdni þetta nefnist því, nijtt kiemur Siñi Hiartad i, nija Gud sialfr Nad oss gaf, nij Farsælld heñi lifnar af, nij Goodverk spretta nærst þar hia, nijtt Deyg vier erum ordnir þa, nij Skiepna þañig skiliast a.

10. OO Rottiñ! fyrir Augsyn þijn, Illt er so margt i Fari mijn, eñ Gott sem hef eg ydka att, eptir mig liggur harla fatt, þo vil eg nu af þijdri Root, þijn fyrir blessud Nadar-Hoot, a þessu giora Ysir-boot.

11. Pad lijtid Gott sem giori eg hier, til Gylldis minna enn Halfverk

Verk er, Andiñ til Reidu so þo sie, sakar mig Holldsins Breyskleike, Han-Skola Dijrdar Himnum an, HErra mig lat uñ sijdir nai, allur Veikleiki endast þa, Amen.

18. Psalmur.

Uñ það, hverfu einn apturhorfiñ Madur skal hafa Gud sier ætiñd fyrir Augum.

Ton, Eiñ HErra eg best ætti.

NÆr hærstum HErra mijnum, hlijda eg giarnann vil, Fiandiñ med Svikum sijnum seinn verdur ecki til, ad vilia mig þa veida, i Viela-Neti sijn, feinginni Farsælld sneida, og fella i Andar-Ptjn.

2. Þvi er mier Þorf ad vaka, Þaunkum heilsgum i, Ord Guds i Akt ad taka, og alldrei gleyma

þvi, ad hafa DRottiñ hærsta, hellst fyrir Augum mier, og hallda Hanskañ stærsta, hañs þegar Minning þver.

3. Er þvi fyrst athugandi, Alvitur DRottinn er, hañ sier i hverju Standi, hver Madur lifir hier, hvar hellst sig uppihelldur, hverninn sier skickar hañ, og hvad hañs Vansa velldur, veit Drottiñ alltsamañ.

4. Æ mier Jmynda bæri, Athafnir hveriar vid, sem DRottiñ sijfelldt væri, sialfur hia minni Hlid: Þo nu ad slijkt eg þecki, þar lijtid Gagn ad er, ef eg þess giæte ecki, eg Jllu forda mier.

5. Hætta so morg oss mætir, medañ hier lifum vær, hver sem þar gloggt ad giætir, gief þu þad DRottinn kiær, nær sem hiñ forni Fiandi, freistar, til Synda

mijn

mijn, ad mier þa Otti standi, af Nalægd Tignar þijn.

6. Guds Polenmæde þijda, þier kienner Sala mijn, ad hann vill epterbijda, Ydrum og Betrum þijn, ut-rietta Arma breider, allann Dag þier at moot, so þig at Lijssins Leider, lade þau Astar-Hoot.

7. Gud er mjog Giædsku-rijkur, og giarn ad taka Sætt, enn ei samt Illum lijkur, ills þo ei hefne braadt; Sijns Tijma sierhvad vijdur þikul er Glæpa-Froo: Leinge Gud opt þad lijdur, sem leiser hañ ei þo.

8. O! hvad mig hefur illa, af sinnum Lijssins Veg, hiñ vonde giort ad villa, vid þad nu kannast eg; Þo midt i Syndum mijnum, mig samt ei deydder þu, HErra,

med Hefndar-Pijnum; Heidrud sie Giædskañ siv.

9. Pu skallt i pridia Manta, pess giæta, Sala mijn, ad Gud man ecke lata, Dressta Glæpe pijn; Pvi hanns Riettlæte reidest, Ranglæte syndugs Manns, oss pegar ecke leidest, ad moodga Giædsku hanns.

10. Seig ecke, Syrach tiede, syndgad syrr hef eg hier, eñ eckert illt mig skiede, allt petta luckast mier: Po Gud sie polennmoodur, pvnglega reidest hañ, vijster hañ Giædsku-Goodur, enn grimt po straffa kann.

11. Ord Guds og Aminningar ef etnskis metum vier, hañ oss med Hefndum pvijngar, og Hiortum biturt skier, so par finnst eingenn Fridur, fyrir hinn seka pa, HErr-

añ

ann til Heliar nidur, hann vill i Bræde slan.

12. Sitt Sverd brijnt HErrañ hefur, og hardt sinn Boga spent, ef þu med Idran tefur, (Oss fær so David kiennt,) Skadsom og daudleg Skeite, skulu þar løgd uppa: Miñ JEsus Myskun veite, og mier þeim hlijfe fra!

13. Hialpa mier HErrañ froome, ad hugsa æ til þijn, so ad af Synda-Groome, saurgest ei Ondeñ mijn: Enn þar eg sialfur eige, illt kann ad varast hier, virdstu at Sannleiks-Veige, vidhallda DRottenn mier, Amen.

19. Psalmur.

Uñ Astundan christelegs Lijfernes.

Ton, Joseph af Arimathia, etc.

Ef

EF fyrir Hugskots Augum þijn, i-myndar þu þier, Sala mijn! aa hverre Stundu HErrañ þinn, med Himna Dijrdar Lioomañ sinn.

2. Vareygd þijn meire verdur braadt, ad vanda þig sem best þu matt, fyrir so helgre Haatign hier, sem heyrer til þijn allt og sier.

3. Eñ hafer þu i Huga med, hñs Polenmmæde og Elsku-Gied, ad so riettlaatur sem hann er, saant væger hann og lijknar þier.

4. Kveikia þeir Þankar Kiærleiks Sid, og Kuñingskap þiñ HErra vid, so ad þu elskar Ord hñs blijdt, uñ Vellyst Holldsins skeiter lijtt.

5. Vors einka Vinar Ord og Raust, elska vier vilium Hræsnes laust: Oss hefr JEsus elskad mest,

Ord

Ord hans þvi skylldum rækia best.

6. Af þessum kviknar Yndes Hag, allra-kiærasta Samfielag: Hañ verdur þiñ og þu ert hanns, au Þrautum ollum verdur Staðs.

7. Ef þu so JEsum elskar hier, og Ord hans helldur vardveiter, hann seigest vilia stadfur þar, i siñe Nand hier bwa hiar.

8. Enn ad hallda þeim Astum vid, eckert er betra Medalid, helldr enn Bæneñ heit og hrein, hun yfervinnur Lasta Mein.

9. Eins sem ad Gud i Orde sijn, astwdlega talar til þijn, i henne vid hann allteins þu, elskulegt Maal-Bragd hefur nu.

10. Og so þu skuler efa sijst, Anda sijns Þant þier gaf hañ vijst, i þijnu Hiarta sierhvert Siñ, seiger hann: Abba Fader minn.

11.

11. Eñ þier byriar med Ást og Dáid, yfir ad vaka þeirre Náud, so hana misser aptur ei, Upp-passa þig sem forsiant Mey.

12. Ad vaka best og bidia hier, bijdur Lausnareñ sialfur þier, i Freistne so þu faller sijst, fylgia þvi Ráde skalltu vijst.

13. Hafe þig Satan fyrre fellt, fordiarfad, hraked, sært og hrellt, hvad skadsamleg hañs Ásookn er, uñkunnugast mai heita þier.

14. I Guds Nafne þier giæt þviad, so gieter Hlaup þitt fullkomnad; Hafna gialtijfum Heimsins Sid, hallt þu þier fast þinn JEsum vid.

15. Þitt Epterlæte Ord Guds sie, og Áldengardur feguryte: Eñ hñs Mustere Hiartad þitt, Holldeð ei Taum-Bragd fær þau sitt.

16. Þ

16. O JEsu miñ! Eg jatta þad, jafnañ med Sorg i hverium Stad, eg siñe lijtt uñ Orded þitt; er kallt til Bænar Gieded mitt.

17. Hætta er stoor i Heimsins Glaum, Hollded vill giarnañ fa sin Taum, eñ allra mest þo Andskotenn, olmast med Viela Flattskap sinn.

18. Þegar eg heyra Orded at, añarleg Hugsun kviknar þa: Þegar eg Gud skal bidia best, þrestur mig Trw og Andakt mest.

19. O JEsu! Lat þo ecke hier, Anda þiñ vijkia burt fra mier: Virdstu mier sialfur vera hia, og vernda Slijum ollum fra.

20. Orded lat þu mig elska þitt, uppvek til Bænar Gieded mitt: Hiartalag gief þu himneskt mier, handgengiñ gior mig sialfum þier.

21. Eg

21. So ad lifa, mig sake ei Hel, so ad deya, eg fare vel: So ad upprijsa, eg pockneſt þier, þad gief þu sæte JEſu mier, Amen.

20. Psalmur.

Kløgun yfir Breyskleika Holdsins

Ton, Øllbungar Juda añars Dags, etc.

ÞEgar þu seka Salu mijn, sætaste Gud af Myskun þijn, teked hefur med Tignar-Mætt, i Trygd og Sætt, Gied mitt so verdur gladt og kætt.

2. Samt fell eg aptr þo fra þier, þad eykur Hug-Raun stoora mier: Aumleyta brijst eg wt af þvi, þa uppa ny, sem hiet eg miñe Idrun i.

3. Hia DRottne Myskun David fañ, þa drijgia Hoor og Mañ-Slag vañ, Fooled ad telia fijsteſt þo', og Fall sier bioo / Hofmodur

þar

þar til þat hann droo.

4. Ur Holl þa Petur grateñ gieck, hian Gude Myskun aptur feck, þo uñ hañs Breyskleik epter þad, i einum Stad, oss hefur Paulus auvijsad.

5. Þa fyrir Knie mijns Kieñemañs, kiem eg og gyrnest Aflausn hañs, eg lofa øllum Synda-Sid, ad sian mig vid, og fara vel med feingeñ Grid.

6. Eñ nær eg kiem þar uppat nij, Erenda-Giordir slijkar i, Trygg-Rosi þa eg ordiñ er, og æ þvi verr, Odygd so framiñ morg af mier.

7. Æ! mig Storbrota aumann Mañ, æ! hver er sa mig vill og kañ, Lijkama Daudans leisa frau, þvi langa Þrau, vid biturt Synda Bøl eg au.

9. Þad Gott sem eg vil giora hi-

er

er, gieteg ei fraũkvæmt so sem ber,
eñ pad Vonda semætti sijdst, eg yd
ka vijst, nüer af pvi sijfelld Mæda
hlitst.

9. Ritning þo hier uñ rædir gi-
ör, reiknar hun verri þeirra Kior,
sem Gudi feingu Sættir hiai, enn
sijdañ frai, i Syndir falla eptir ai.

10. Ef hinn Riettlati sem Meñ
sia, Siosiñum Degi fellur ai, O!
hversu opt eg aum Mañkynd, and-
lega blind, hrapa i margskyns
Hneixli og Synd.

11. Hañ ef naumlega hialpast
kañ, og Hefndar vidur losna Bañ,
O! hversu mun eg arg: þa, i Eym-
da Prai, Straffid Syndañа stad-
ist fai.

12. Snij eg nu loksins Maali
mijn, mæddur af Synd og Andar-
Pijn, til þijn, miñ JEsu HErra

hijr,

hijr, sem hlijtt ad snijr, sierhverinnm peim ai Fund pinn flijr.

13. Pu veitst pad Hiartans HErran minn, hversu slægur er Andskotinn, mijna frai pier ad svijkia Saal, og soddañ Taal, ordsakar Vijtis eilijst Baal.

13. So sem ad Lærisveinarner, sijst gatu vakad medur pier, po til par kiæmi Bon pijn blijd, og Bidlund pijd, a piñi kolldu Kvala-Tijd.

15. Allt eins mig Satan svæfir pa, Saliñ mijn pier skal vaka hiai, blijdlega po mier bendir pu, eñ Breitniñ sw, af ollum Hug mig angrar nu.

16. Utskwfa pu samt ecki mier, po opt eg syndgi mooti pier, pegar mig aptur angrar pad, i allann Stad, illt sem ad hef eg aistundad.

17. Eñ ef pad hendir aptur mig,

af

af Asetningi ad moodga þig: Uñ vendan giefi gooda mier, þijn Giædskañ hier, sö ad eg fai Satt hian þier.

17. Lat þu þitt helga Hiarta-Blood, siñ hverskyns Meina Boot er good, adriwpa Saalar Sarinn mijn, og svipta Pijn, nær seni eg gyrnist Giædsku þijn.

19. Lat þu mig hata liotañ Sid, Lesti og Syndir skiliast vid, eñ stunda allskyns Dygd og Dand, fyrir DRottins Naad, elska þijn bless ud Ord og Raad.

20. So þegar loks an Enda er, Armædañ mijn i Heimi hier, lat mig i Fridi fara þa, og Frelsi nan, i Sælu og Dijrd þier sialfum hian.

21. Diird, Valld og Speke uñ eilijf, Ar, æstwdleg Þock og Vegsemd klær, sie þier O JEsu! Christe kiær, vor Kongur kiær; Amen Amen, þess oskum vær!